

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság

Kfv.V.35.288/2014/8.szám

A Kúria a felülvizsgálati eljárásban személyesen eljár felperesnek a dr. Illés László jogtanácsos által képviselt Nemzeti Adó- és Vámhivatal Közép-magyarországi Regionális Adó Főigazgatósága alperes ellen adóügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2014. február 20. napján kelt 28.K.28.335/2013/11. számú végzésével kijavított, 2013. szeptember 27. napján kelt 28.K.28.335/2013/7. számú ítélete ellen a felperes által 8. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán eljárva az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Kúria a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 28.K.28.335/2013/7. számú kijavított ítéletének felülvizsgálati kérelemmel nem támadott részeit nem érinti, felülvizsgálati kérelemmel támadott részét hatályában fenntartja.

A feljegyzett felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

I n d o k o l á s

A felperes 2005. augusztus 26-án eladta a 2004. március 17-én vásárolt V. u. 6/B. szám alatti ingatlant.

A Nemzeti Adó- és Vámhivatal Adóigazgatósága /a továbbiakban: elsőfokú hatóság/ a felperesnél személyi jövedelemadó /szja/ adónemben 2003.-2006. évekre, általános forgalmi adó /áfa/ adónemben 2005.-2006. évekre lefolytatott bevallások utólagos vizsgálatára irányuló ellenőrzésének eredményeként - új eljárás keretében - a 2011. szeptember 21. napján kelt határozatával a felperest 2005. évre 1.870.801 Ft szja adókülönbözet, 2005. IV. negyedévben 1.307.000 Ft áfa adókülönbözet, továbbá adóbírság és késedelmi pótlék megfizetésére kötelezte. Az elsőfokú hatóság áfa adónemben 2005. III. negyedévig adófizetési kötelezettséget eredményező megállapítást elévülés miatt nem tett, 2006. évre adófizetési kötelezettséget a rendelkezésre álló adatok alapján nem

állapított meg, szja adónemben 2003., 2004. évekre szintén elévülés okán megállapítást nem tett.

A fellebbezés folytán eljáró alperes a 2011. december 8. napján kelt határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta azzal a változtatással, hogy az adóbírságot 1.588.400 Ft-ban, a késedelmi pótléket 1.514.361 Ft-ban határozta meg.

Döntését a személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény /a továbbiakban: Szja tv./ 1.§ /4/ bekezdése, 4.§-a, 18.§-a, továbbá az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény /a továbbiakban: Art./ 2.§ /2/ bekezdése, 97.§ /4/ bekezdése alapján hozta meg.

Indokolása szerint - egyebek mellett - adózó 2002.-ben, illetve a vizsgált időszakban három ingatlan vásárolt, amelyeken családi házat épített, és azokat értékesítette. Az elsőfokú adóhatóság a lefolytatott bizonyítási eljárás alapján helytállóan állapította meg, hogy az adózó ingatlan adásvételei nem eseti jellegűek, hanem rendszeresek és üzletszerűek voltak, azokat nem a családi körülményeiben bekövetkezett változások indokolták, ezért a 2005. évi értékesítés bevétele önálló tevékenységből származó bevételnek minősül.

A felperes keresetében a határozatok hatályon kívül helyezését kérte. Előadta, hogy gyermekei és családja megfelelő lakhatását kívánta az ingatlan vásárlásokkal és építéssel, bővítéssel biztosítani. Vitatta az üzletszerűséget, azt, hogy bevételszerző tevékenységet folytatott volna.

Az elsőfokú bíróság kijavított jogerős ítéletével az alperes határozatának az szja adónemben tett megállapítására vonatkozó részét - az elsőfokú határozatra is kiterjedően - hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú adóhatóságot új eljárásra kötelezte, melyet meghaladóan a keresetet elutasította. Indokolása szerint a vizsgált és az azt megelőző időszakokban vásárolt majd értékesített ingatlanokra tekintettel állapította meg az adóhatóság, hogy az adózó kapcsolódó jövedelme önálló tevékenységből származott. E megállapítást az elsőfokú bíróság a vizsgált időszaki értékesítés számára tekintettel (1 darab) nem osztotta.

Az elsőfokú hatóságnak az új eljárása során ezért a felperes ingatlanértékesítésére az Szja tv. 59.§-63.§-iban foglaltakat kell alkalmaznia.

Az alperes felülvizsgálati kérelmében az ítélet keresetnek helyt adó része hatályon kívül helyezését kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság megsértette az Art. 1.§ /7/ bekezdését, az Szja tv. 1.§ /3/-/4/ bekezdéseit, 2.§ /6/ bekezdését, 16.§ /1/ bekezdését, a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény /a továbbiakban: Pp./ 206.§-át, 221.§-át. Indokolása szerint az ítélet indokolása hiányos, mivel nem állapítható meg, hogy az

ingatlanértékesítések számát milyen súllyal, összefüggésben és szempontok alapján értékelte az elsőfokú bíróság. Nem állapítható meg az sem, hogy az elévülés mennyiben érintette a jövedelemadózási jogcímet, az ítélet továbbá okszerűtlenül ellentétes megállapítást tartalmaz szja és áfa adónemben. Fenntartott álláspontja szerint az üzletszerű ingatlanértékesítésre a különadózó jövedelem szabályai nem alkalmazhatóak, bár az elévülés miatt csak egyetlen ingatlan értékesítésének bevételeit vonhatta adózás alá, nem hagyhatók figyelmen kívül a további ingatlanok eladásai sem. Az értékelendő események ugyanis a valóságban nem minden esetben kezdődnek és fejeződnek be a vizsgálat időszakban.

A felperes felülvizsgálati ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274.§-ának /1/ bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A jogerős ítélet meghozatalát követően a peres feleknek lehetőségük van rendkívüli jogorvoslat igénybe vételére, ténykérdésben perújítási /Pp. 260.§/, jogkérdésben felülvizsgálati /Pp. 270.§/ kérelmet terjeszthetnek elő. A felülvizsgálati eljárásban a Kúria a jogerős határozatot csak a felülvizsgálati kérelem keretei között, és a megjelölt jogszabályok alapján vizsgálhatja felül /Pp. 272.§ /2/ bekezdés, 275.§ /2/ bekezdés, BH2002. 490., KGD2002. 262./. A felperes felülvizsgálati kérelmet nem nyújtott be, az alperes pedig a keresetet elutasító ítéletrészeket felülvizsgálati kérelmében nem támadta, így azokat a Kúria nem értékelhette.

A felülvizsgálati kérelemmel nem támadott ítéletrészek közé tartozik az adóhatározatok áfa adónemre vonatkozó részeinek az elsőfokú bíróság általi értékelése. A Kúria a Pp. 227.§ /1/ bekezdése, 229.§ /1/ bekezdése alapján csak ítélt dologként rögzítheti, hogy a jogerős ítélet mit tartalmaz a határozatok áfa adónemmel kapcsolatos részei vonatkozásában. Az adózó valamely magatartása, cselekménye a jogszabályok nem azonos személyi, tárgyi hatálya okán különböző adótörvények hatálya alá tartozhat, így a felperesi ingatlanértékesítésnek volt áfa és szja vonzata is. A különféle adónemekről rendelkező törvények a saját speciális szabályozási rendjük szerint vonatkoznak az adózói tevékenységekre.

Az alperes az szja adónemben nem hivatkozott az Szja tv.-nek olyan rendelkezésére, amely azt tartalmazta volna, hogy az Áfa tv. meghatározott §-ával azonos tartalmú, azaz amely a perbeli 2005. évi felperesi magatartást (ingatlanértékesítés) e két törvényben egyezően szabályozta volna. Az alperes nem jelölte meg annak a törvényi alapját, amely hiányában nem végzett jogszabály ütköztetést, összehasonlítást sem, hogy az elsőfokú bíróság áfa

adónemben meghozott ítéletrészének miként és miért kellett volna meghatároznia az szja-ra vonatkozó döntést. A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél részéről megjelölt jogszabályi alap és kimunkált indokolás hiányában a Kúria érdemben az adózói tevékenységre vonatkozó áfa és szja szabályozás összevetését célzó kérelemrész felülvizsgálatát nem végezhetette el (Pp. 272.§ /2/ bekezdés).

Az elsőfokú bíróság ítéletében egyértelműen meghatározta, hogy a felperes 2005. évi ingatlaneladására „az értékesítés számára” (1 darab) tekintettel kell az adóhatóságnak az Szja tv. 59.§-63.§-aiban meghatározott, az ingatlan átruházásából származó jövedelem szabályait alkalmazni. Az alperes határozata tartalmazza, hogy szja adónemben „2003.-2004. évekre az elévülésre figyelemmel az elsőfokú hatóság megállapítást nem tett”. Az időmúlás az adózásban is a jogérvényesítés megszűnését eredményezi (elévült időszak pl.: nem ellenőrizhető), az Art. 164.§-ában foglaltaknak megfelelően az adóhatóság az elévülésre, elévült időszakra figyelemmel volt. Ennek következtében - eltérő jogi szabályozás hiányában - nem sértette meg Szja 59.§-63.§-aiban, az Art. 164.§-ában foglaltakat az elsőfokú bíróság akkor, amikor a vizsgálattal érintett, nem elévült időszakban (2005. év) történt tényállási elem (1 db ingatlanértékesítés) jogi minősítését végezte el. A Kúria a jogerős ítélet indokolásának terjedelmét - a rendelkezés és az indokolás egyértelműsége okán - nem minősítette hatályon kívül helyezési okként.

Mindezek folytán a Kúria a jogerős ítéletnek a felülvizsgálati kérelemmel nem támadott részeit nem érintette, a felülvizsgálati kérelemmel támadott, érdemben helyes részét a Pp. 275.§-ának /3/ bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A felperesnek a felülvizsgálati eljárásban költsége nem merült fel, ezért arról a Kúriának határoznia nem kellett.

A tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illeték viselésére vonatkozó rendelkezés a költségmentesség alkalmazásáról szóló 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 14.§-án alapul.

Budapest, 2015. április 30.

Dr. Lomnici Zoltán sk. a tanács elnöke, Dr. Kurucz Krisztina sk. előadó bíró, Dr. Kárpáti Magdolna sk. bíró

